

económica da colaboración, por canto na situación previa á citada lei, esta se determinaba por aplicación dun coeficiente reductor á base de cotización, mentres que actualmente se opta por unha compensación de tipo capitativo, limitada na súa contía polo custo medio das prestacións no INSALUD.

En conclusión, trátase de atender obrigas derivadas da compensación económica a empresas colaboradoras na xestión da asistencia sanitaria, en virtude do disposto na disposición transitoria sexta da Lei 66/1997, do 30 de decembro, para o que se tramita o presente crédito extraordinario, de acordo co Consello de Estado, logo do informe favorable da Dirección Xeral de Orzamentos.

Artigo 1. *Concesión dun crédito extraordinario.*

Concédesse un crédito extraordinario por importe de 16.870.101.469 pesetas ó orzamento en vigor da Sección 26, «Ministerio de Sanidade e Consumo», Servicio 11 «Secretaría Xeral de Asistencia Sanitaria», programa 412P «Planificación da asistencia sanitaria», capítulo 2 «Gastos correntes en bens e servizos», artigo 25 «Concertos de asistencia sanitaria», concepto 255, «Para facer efectivo o pagamento ás empresas colaboradoras de asistencia sanitaria de todo o territorio do Sistema Nacional de Saúde da compensación económica establecida na disposición transitoria sexta da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social».

Artigo 2. *Financiamento do crédito extraordinario.*

O crédito extraordinario a que se refire o artigo anterior financiarase con débeda pública, de acordo co establecido no artigo 101 do texto refundido da Ley xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto lexislativo 1091/1988, do 23 de setembro.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 18 de outubro de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20569 *LEI 36/1999, do 18 de outubro, de concesión do subsidio de desemprego e de garantías de integración sociolaboral para os delincuentes toxicómanos que visen suspendida a execución da súa pena de conformidade co previsto na lexislación penal. («BOE» 250, do 19-10-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Un dos obxectivos das políticas sobre drogas é logra-la incorporación social dos drogodependentes, para o logro do cal se estableceron diversas políticas de rehabilitación e integración; entre os obxectivos destas diversas políticas atópanse os programas aplicables ós toxicómanos con problemas xurídico-penais.

Desde a entrada en vigor do novo Código Penal, é decisivo abordar medidas que promovan a integración social e laboral dos toxicómanos delincuentes a quen, de conformidade co establecido no Título III e no seu capítulo III, sección 1.^a, lles son suspendidas as súas penas privativas de liberdade a través do cumprimento do oportuno tratamento de deshabitación e que poden, no caso de culminaren adecuadamente o dito proceso, ver remitida definitivamente a súa pena, mediante a decisión xudicial correspondente.

O artigo 215.1.1 do texto refundido da Seguridade Social, aprobado por Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, na súa alínea d) determina como beneficiarios do subsidio por desemprego os que fosen liberados de prisión e non teñan dereito a esta prestación por desemprego, sempre que a privación de liberdade fose por tempo superior a seis meses. Por outra parte, a Lei 67/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, no seu artigo 41, modifica a citada alínea do mencionado artigo da lexislación da Seguridade Social, co obxecto de amplialo recoñecemento do subsidio de desemprego ós menores liberados dun centro de internamento. A extensión e o recoñecemento desta prestación para os ditos colectivos é unha medida que ten como finalidade facilita-la súa reinserción.

No mesmo sentido, as necesidades de integración social dos delincuentes toxicómanos rehabilitados son equiparables ós de calquera outra persoa que sae de prisión, a relevancia dos seus problemas económicos é, así mesmo, común na maior parte dos casos, así como o significado que ten a achega dun subsidio no seu proceso de recuperación social. De aí que, en coherencia co obxectivo da inserción e integración social, esta lei se destine a ampliar os beneficios que recolle a lexislación vixente nesta materia, respondendo, con esta medida, ó alcance e significado da reforma emprendida polo Código Penal vixente, para a inserción de delincuentes toxicómanos que visen suspendida a execución da súa pena e conclúsen, ó longo dun período superior ós seis meses, o tratamento de deshabitación da súa drogodependencia.

Así mesmo, como a soa percepción do subsidio non garante a integración social destes colectivos, deben recibir unha atención pública específica nas políticas activas de emprego, acorde co obxectivo de recuperación e integración social.

Artigo 1. *Beneficiarios do subsidio por desemprego.*

Modifícase a letra d) do artigo 215.1.1 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, que queda redactada nos seguintes termos:

«d) Ter sido liberado de prisión e non ter dereito á prestación por desemprego, sempre que a privación de liberdade fose por tempo superior a seis meses.

Entenderanse comprendidos na dita situación os menores liberados dun centro de internamento no que fosen ingresados como consecuencia da comisión de feitos tipificados como delicto, sempre que, ademais de ter permanecido privados de liberdade polo tempo antes indicado, no momento da liberación sexan maiores de dezaseis anos.

Así mesmo, entenderanse comprendidas na dita situación as persoas que conclúsen un tratamento de deshabitación da súa drogodependencia, sempre que este durase un período superior a seis meses e visen remitida a súa pena privativa de liberdade en aplicación do previsto no artigo 87 do Código Penal.»

Artigo 2. *Garantía de integración sociolaboral.*

Os menores e as persoas que conclúsen un tratamento de deshabitación, beneficiarios do subsidio por

desemprego comprendido na letra d) do artigo 215.1.1 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado por Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, para unha maior garantía de integración socio-laboral, recibirán unha atención prioritaria nas políticas activas de emprego, de acordo coas súas necesidades, como poderían ser, se é caso, a substitución do subsidio por desemprego por accións específicas de promoción, formación ou reconversión profesional determinadas polos organismos públicos de emprego.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ou sexan incompatibles co previsto na presente lei.

Disposición derradeira primeira. *Autorización de desenvolvemento.*

Autorízase o Goberno para dicta-las normas regulamentarias precisas para o adecuado desenvolvemento e execución desta lei.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 18 de outubro de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

21088 *LEI 37/1999, do 28 de outubro, pola que se modifica a Lei 38/1988, do 28 de decembro, de demarcación e de planta xudicial. («BOE» 359, do 29-10-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A Lei 38/1988, do 28 de decembro, de demarcación e de planta xudicial, en cumprimento do establecido na Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, establecía unha previsión nos seus anexos VII, VIII e IX, en materia de planta xudicial das ordes xurisdiccionais penal, contencioso-administrativa e social, que se axustaba ás necesidades xudiciais do momento.

A aparición de novas necesidades nas citadas ordes xurisdiccionais, que esixen de forma ineludible a súa satisfacción, así como a actual carga competencial de determinados órganos xudiciais, incompatibles co funcionamento eficaz da Administración de Xustiza, xustifican a continuidade do desenvolvemento efectivo da demarcación e da planta xudicial. Sen esquecer as recentes novidades lexislativas —Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdicción contencioso-administrativa; Lei 36/1998, do 10 de novembro, de modificación do artigo 14, puntos primeiro e terceiro, da Lei de axuízamento criminal, e Lei orgánica 10/1995, do 23 de novembro, do Código penal— que inciden de forma evidente na estrutura xudicial.

Como consecuencia do desenvolvemento e adaptación da demarcación e da planta xudicial, coa finalidade

de lograr unha maior aproximación da Administración de xustiza ó cidadán, situando este en condicións de obter un acceso máis fácil ós órganos xudiciais en demanda da tutela efectiva á que ten dereito conforme o establecido no artigo 24 da Constitución e, por tanto, co obxectivo de conseguir unha mellor prestación no servizo da Administración de xustiza, avánzase no desenvolvemento práctico das previsións que conteñen os artigos 89 bis.1, 90.2 e 92.1 da Lei orgánica do poder xudicial, mediante a creación efectiva de novas circunscricións, e como consecuencia diso de novos xulgados do penal, do contencioso-administrativo e do social, complementando así a liña iniciada na Lei 38/1988, do 28 de decembro, de demarcación e de planta xudicial, e seguida pola Lei 3/1992, do 20 de marzo, sobre medidas de corrección da Lei 38/1988, do 28 de decembro, de demarcación e de planta xudicial, e a Lei 2/1999, do 11 de xaneiro, de modificación da Lei 38/1988, do 28 de decembro, de demarcación e de planta xudicial, pola que se crean diversas seccións de Audiencia Provincial fóra da capital da provincia.

Todo iso aparece xa xustifico na exposición de motivos da Lei 38/1988, do 28 de decembro, de demarcación e de planta xudicial, ó establecer que tanto a demarcación como a planta xudicial son susceptibles de adaptación e perfeccionamento, para garantir a permanente adaptación cualitativa e cuantitativa do deseño orgánico establecido na Lei orgánica do poder xudicial ás novas necesidades que poidan xurdir.

Así mesmo, a Lei reguladora da xurisdicción contencioso-administrativa esixe que determinados artigos da Lei de demarcación e de planta xudicial teñan unha redacción acorde coas previsións competenciais da Lei reguladora da mencionada xurisdicción, como xa se fixo na Lei orgánica 6/1998, do 13 de xullo, pola que se engade un novo punto 4 ó artigo 90 da Lei orgánica do poder xudicial. En consecuencia, cómpre a adaptación da Lei de demarcación e de planta xudicial no concenente ós xulgados centrais do contencioso-administrativo.

Polo tanto, esta modificación realízase de acordo coas previsións legais establecidas no artigo 35 da citada Lei orgánica do poder xudicial, vistas as propostas das Comunidades Autónomas afectadas, e con informe do Consello Xeral do Poder Xudicial.

Artigo primeiro.

Modifícase a redacción orixinaria do artigo 1 da Lei 38/1988, do 28 de decembro, de demarcación e de planta xudicial, nos seguintes termos:

«O Tribunal Supremo, a Audiencia Nacional, os xulgados centrais de instrucción, os xulgados centrais do penal e os xulgados centrais do contencioso-administrativo teñen xurisdicción en toda España.»

Artigo segundo.

Modifícase a redacción orixinaria do artigo 6 da Lei 38/1988, do 28 de decembro, de demarcación e de planta xudicial, nos seguintes termos:

«O Tribunal Supremo, a Audiencia Nacional, os xulgados centrais de instrucción, os xulgados centrais do penal e os xulgados centrais do contencioso-administrativo teñen a súa sede na vila de Madrid.»

Artigo terceiro.

Modifícase a redacción orixinaria do artigo 16 da Lei 38/1988, do 28 de decembro, de demarcación e de planta xudicial, nos seguintes termos:

«A planta dos xulgados centrais do contencioso-administrativo e dos xulgados do contencioso-administrativo é a establecida no anexo VIII desta lei.»